

BİR ULUSU UYGARLIĞA GÖTÜREN SON YOLCU GEMİSİ; CUMHURİYET

*Cenk YALTIRAK**

29 Ekim 2003 te Cumhuriyetimizin 80'inci yılını kutlayacağız. 2023 yılına ise sadece 20 yılımız kaldı. Hala içeride ve dışarıda kuruluşunu bir türlü kabul edemeyen odakların sürekli yıpratmaları, saldırılarıyla batırılma, batırılamaz ise bir tersaneye çekilip jilet yapıp ortadan kaldırılmak istenen bir yolcu gemisi Türkiye Cumhuriyeti. Kimisi bu geminin artık hurdaya çıkmasını çözüm olarak görüyor. Çağdaş uygarlık limanına tek başına gitmeye güveni olmayan kaptanların yönetimi gemiyi, AB gemisine yedekleyip çağdaş uygarlık limanına yanaşılabileceğini yolculara anlatmaya çalışıyor. Makine dairesinde çalışanlar geminin makinesinin bir ileri bir geri sağa sola derken nasıl yıpratıldığını görüyor ve çaresizce çırpınıyor. Fareler ise “*gemi batacak, en iyisi biz gemiyi terk edelim ve yeni bir gemi bulalım*” diye bu geminin egemenliğindeki sulara meraklı gemilerin kaptanlarına göz kırıyor, içinde bulundukları geminin nasıl neden yapıldığını hatırlatmaya çalışanları eski kafalı olmakla suçluyor.

Cumhuriyet gemisi uygarlığa gitmek için yapıldı. Hangi şartlarda yapıldığını, kimlerle yapıldığını, kimlerin tasarladığını bilmeyen yok. Ama bu gemiyi yaşatacak ve eskisi gibi yürütecek olanların bilmesi gereken şeyi, bu gemiyi tasarlayan düşünce ve mühendislik yapısını halen anlamamış olması çok vahimdir. Bu gemi, bir ulusun uygarlığa taşınması için kimseye muhtaç olmadan her şeyin yapılabileceğini bilen bir uçbeyinin tasarımıdır. 10 bin yıldır, Türk Ulusu bu düşünceyi sezen ve izleyen uçbeylerinin her sefer yeniden yüzdürdüğü kendi bayraklarını taşıyan Türk devletleri gemileri ile var olmuştur. Ama bir süre sonra geçmişi unutanlar sayesinde ve her seferinde geminin içindeki işbirlikçi soysuzlar tarafından tekrar batırılmış veya karaya oturtulmuştur. Göktürkler'den Orhun yazıtlarına Osmanlı'ya 16 defa tekrarlanan bir gerçekle yüz yüze bir ulus, bu gemilerin tasarımı yapanları ve batıranları iyi tanımalıdır. Dünyada her ulusu oluşturan bireylerin bir meydan okuyuşu vardır. Kimisi en uzak denize gitmiş, kimisi en yüksek dağa tırmanmıştır. Kimisi bilimde ileri gitmiş, kimisi en çok yerliyi kılıçtan geçirmiştir. Ama hiç bir millet 17 devlet kuran 16 sını batıran kendi içinden çıkan bireylerin arasında yaşanan uygarlık savaşını ve mücadelesini yaşamamıştır. Türk ulusu dünyada hiçbir milletin olmayan bir tecrübeyle 10 bin yıldır macerasını sürdürüyor. Uygarlığa yolculuğunda yepyeni gemiler yapıyor, bu gemilerle dünyaya şekil veriyor, sonra gemide bulunan mirasçılar rehavete kapıldığında bozguncu ve işbirlikçiler gemiyi kemirip bir başka geminin bordasına kurtuluş burası diye yaşıyor. Bu kurtarıcı zannedilen gemi bir zamanlar Çin, bir zamanlar Fars, bir zamanlar Arap, bir zamanlar Alman gemisi şimdilerde AB gemisi değil midir? Her seferinde birilerine benzemeye çalıştıkça köklerimizden, dilimizden, tarihimizden koptuğumuz için gemi yapıcı uçbeylerini unutmadık mı?

Bu gemileri yapanlar nasıl insanlardı? Belki de bizim de artık unutmayı bırakmamız gerekiyor. Türk demek; en olmayacak şeyi kafasına koyan ve yapmak için çalışan demektir. Kimdir, bu Türkler, nerededirler? Tarım havzası çöl olduğunda atları eğiten ve orta Asya steplerinde yayılanları zafere ulaştıran sadece kılıç mıdır? Çiftçi düşüncesinin işlemediği bir dünyada deneme yanılma yoluyla öğrenen bu avcılar, tanrıyı gökte bilen, kadını her yerde yanında taşıyan, mesleğinde başarı göstermeyen oğlunu evlenmesine izin vermeyen, kadının devlet yönetiminde esirgemeyen, paylaşmayı bilen bu insanlar, kimlerdi? Neden devletler kurdular. Basit bir doğa yasasıdır, bunun cevabı; aynı doğanın önüne çıkardığı her engelde evrimleşen canlılar gibi varlığını geleceğe taşımak içindir bu mücadele. Her

* *Jeoloji Mühendisi, Deniz Jeolojisi ve Jeofiziği YL.*

seferinde yok olmanın eşiğinde yeniden küllerinden doğan bir ulusun macerasını anlamak için önce o ulusun çocuğu olduğunu hatırlamak gerekir.

Türkiye Cumhuriyeti gemisi bu uçbeylerinden Mustafa Kemal Atatürk'ün bize bir tasarımdır. Bizleri uygarlığa nasıl taşıyacağını bilen son uçbeyi armağanı. Bu gemiyi bizlerin tekrar rotasına oturtmamız için çalışmamız gerekir. Bu geminin yeniden tasarımını batırmadan yapmak, inşa etmek gerekir. Bunun yolu gideceğimiz limanı bilmek, rotasını çizmek ve ufkun ötesini görmek bilmek ve anlamak gereklidir. 10 bin yıldır kendimize dönerek problemlerimizi çözerek yeniden yola çıktık. 80 yıllık bir Cumhuriyet Türk tarihinde ne kadar az bir zamanı içermektedir. Karşımıza dikilenler düşmanlarımız olabilir. Gemimiz parçalayıp herkese bir filika vadiyle halkımızı uyutulabilir. Oysa görevimiz gerçeklerden ayrılmadan bu filikaların uygarlık okyanusunda bizi darma duman etmek için verildiğini göstermek görevimiz değil midir? Gemimizin sorunlarını çözmek, onu yapan felsefe ile yeniden yapılandırmak, yapılandırılacak girişimlerde bulunmak, yapacak mühendisleri yetiştirmek gerekmez mi? Bu bir meydan okuyuş olmalıdır. Bu meydan okuyuş 10 bin yıldır bir ulusu geleceğe taşıyan uçbeylerinin düşünce tarzını benimsemekle olur. *“Gerçek kuvvet bir düşünceyi üreten ve yayanların kuvvetidir”* demiyor mu Mustafa Kemal Atatürk. 80 inci yılında Cumhuriyet içine bükülmüş 16 defa tekerrür eden bir tarihi yeniden yaşıyor. Orhun yazıtlarında yazan Gençliğe Hitabe’de yazan tekerrür ediyor. Ama bir başka tekerrür olacağını da biliyoruz. Yine bu milleti içinde düştüğü durumdan kendi azim ve kararlılığı kurtaracak. Yine bu milletin bağrından yetişen necip evlatları bu gemiyi bu sefer batırılmadan tekrar ele geçirecek. Ulusumuz top yekün Cumhuriyet gemisiyle uygarlığa taşımanın yolunu bilmek, o yolda yürümek için Mustafa Kemal Atatürk’ün sözleri her Kemalist uçbeyinin şiarı olmalıdır.

“Bir milleti, düştüğü herhangi bir felâketten kurtarmakla, bir milleti doğru yola yöneltmekte devlet adamlarının haiz olduğu büyük ehemmiyet, inkâr edilemez. Hattâ diyebiliriz ki, bugünü görmek, milleti idare edenlerin iffet ve namusu, vatanperverane millî gayreti ve bilhassa kişisel menfaatlerinden uzaklaşmaları sayesinde mümkün olmuştur.” Fakat, bugün eriştiğimiz nokta, hakikî kurtuluş noktası değildir. Bu fikrimi izah edeyim : Bir milletin felâkete uğraması demek, o milletin hasta, hastalıklı olması demektir. Bu sebeple kurtuluş, toplumdaki hastalığı tespit ve tedavi etmekle elde edilir. Hastalığın tedavisi ilmi ve fennî bir tarzda olursa iyileşir; yoksa tersine hastalık devam edip gider ve tedavisi imkânsız bir hale gelir. Bir toplumun hastalığı ne olabilir? Milleti millet yapan, ilerletip yükselten kuvvetler vardır: Fikir kuvvetleri ve sosyal kuvvetler... Fikirler mânâsız, mantıksız, boş sözlerle dolu olursa, o fikirler hastalıklıdır. Aynı şekilde sosyal hayat akıl ve mantıktan uzak, faydasız ve zararlı bir takım inançlar ve geleneklerle dolu olursa felce uğrar. Evvelâ işe fikrî ve sosyal kuvvetlerin kaynaklarını arıtmadan başlamak lâzımdır. Memleketi, milleti kurtarmak isteyenler için, vatanseverlik, temiz yüreklilik, fedakârlık gerekli olan özelliklerdendir. Fakat, bir toplumdaki hastalığı görmek, onu tedavi etmek, toplumu asrın gereklerine göre ilerletebilmek için, bu özelliklerin yanında ilim ve fen lâzımdır. İlim ve fenle ilgili teşebbüslerin faaliyet merkezi ise mekteptir. Bu sebeple mektep lâzımdır. Mektep adını hep beraber hürmetle, saygıyla analım! Mektep genç beyinlere, insanlığa hürmeti, millet ve memlekete sevgiyi, şerefi, bağımsızlığı öğretir. Bağımsızlık tehlikeyi düştüğü zaman onu kurtarmak için izlenmesi uygun olan en doğru yolu belletir. Memleket ve milleti kurtarmaya çalışanların, aynı zamanda mesleklerinde birer namuslu uzman ve birer çalışkan bilgin olmaları lâzımdır. Bunu temin eden mekteptir. Ancak bu şekilde her türlü teşebbüslerin mantikî neticelere erişmesi mümkün olur”¹. Eğer bu şiarı kavrar ve uygular isek karşımızda ister içimizdeki yabancılar, ister dışımızdaki düşmanlar olsun 2023 te bizlere nasip olacaktır tarihi bir daha yazmak ve bir ülkeyi yeniden inşa etmek.

KAYNAKLAR

1. Atatürk, M.K., 1922, Okulun Anlamı ve Görevi, MAD, sf. 8-9